Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 6ον ★ ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1957 ★ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1610

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΣΥΝΙΣΤΑ Ο κ. ΑΝΑΣΤ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὑπενθυμίζει τὴν πολιτικὴν τοῦ Ἀνδρέου Μιχαλακοπούλου ἔναντι τῆς Ἰταλίας

Ἀνέγνωσα τελευταίως τέσσαρα ἄρθρα εἰς τὴν «Καθημερινὴν» τοῦ κ. Χρ. Χρηστίδη—παρὰ τῇ οἰκονομικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ΝΑΤΟ— καὶ ἐξ αὐτῶν διαπιστοῦται, κατὰ τὴν γνώμην μου, ὅτι δὲν ἐδείχθη ἡ δέουσα προσοχὴ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τούτου γεγονότων σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς Κύπρου.

Λέγεται, δηλαδή, εἰς τὸ τελευταῖον τῶν ἄρθρων τούτων («Καθημερινὴ» τῆς 23ης Δεκεμβρίου π. ε.) ὅτι δὶς πρὸ τῶν τραγικῶν γεγονότων τῆς 6)7 Σεπτεμβρίου 1955 (τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ ὁποῖα ἐπηκολούθησαν καὶ τὰ τῆς Σμύρνης) ὑπῆρχον σοβαραὶ ἐνδείξεις πρὸς τὴν Κυβέρνησίν μας περὶ τῶν μελετωμένων ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον θὰ ἔπαιζεν αὕτη, παρακινήσει τῆς Ἀγγλίας, ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιώσεων διὰ τὴν Κύπρον. Τὴν 29ην Μαρτίου 1954 καὶ τὴν 19ην Αὐγούστου 1955 ἐγένοντο γνωσταὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, γράφει οὗτος, αἱ διαθέσεις αὗται τῶν Τούρκων. Καὶ μάλιστα ὁ προειδοποιήσας τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν διαθέσεων τούτων ἐτόνιζε, τὴν 19ην Αὐγούστου 1955, ὅτι «παρ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἁρμοδίων (ἐννοῶν, φυσικά, τῶν Τούρκων ἐν Ἀθήναις ἢ ἀλλαχοῦ) ὁ κίνδυνος βιαίων ἐξελίξεων κάθισταται ΑΜΕΣΟΣ».

Καὶ ἐρωτᾶται ἤδη: Ὅταν τοιαῦτα γεγονότα ἐφέροντο εἰς γνῶσιν τῆς τότε Κυβερνήσεως ἦταν ὀρθὴ ἡ ἀκολουθηθεῖσα ὑπὸ ταύτης ἢ καὶ τῶν μεταγενεστέρων πολιτικὴ ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ θέματος; Διότι καὶ μετὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν κινδύνων τούτων πάλιν ὑπῆρχεν ἀλλὰ καὶ ὑπάρχει τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἐφ' ὅσον ἐκκρεμεῖ τὸ θέμα τῆς Κύπρου.

Μήπως δὲν ἔπρεπε νὰ ἀγνοηθῇ ἡ ἐφαρμοσθεῖσα εἰς τὸ παρελθὸν πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ὅταν παρόμοια ζητήματα εἶχον ἐμφανισθῆ καὶ εἶχον ταῦτα ρυθμισθῆ ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἐτῶν 1924—1932;

Καὶ τότε ὑπῆρχον σοβαραὶ ἀντιθέσεις μας ὄχι μόνον πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Καὶ ἴσως καὶ ἐχθρικαὶ διαθέσεις τῶν Κρατῶν τούτων. Τὰς ὁποίας ὡς πρὸς μὲν τὴν Τουρκίαν εἶχον γεννήσει αἱ συνέπειαι τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας καὶ αἱ μὴ ἱκανοποιητικαὶ διὰ ταύτην διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης ὡς πρὸς δὲ τὴν Ἰταλίαν τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα τῆς δωδεκανήσου καὶ τὸ εἰς τὰ Ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα ἐπεισόδιον τῆς δολοφονίας τοῦ Στρατηγοῦ Τελλίνι.

Καί, παρὰ ταῦτα, ἡ χαραχθεῖσα καὶ ἐφαρμοσθεῖσα τότε πολιτικὴ ἦτο πολιτικὴ συνδιαλλαγῆς καὶ συμφιλιώσεως. Λήθη ὁλοσχερὴς τοῦ παρελθόντος καὶ συνθῆκαι φιλίας μετὰ τῶν Κρατῶν τούτων μετὰ τῶν ὁποίων μᾶς συνέδεον κοινὰ συμφέροντα ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς Μεσογείου.

Δὲν ἐδίστασαν οἱ ἐφαρμόσαντες τὴν πολιτικὴν ἐκείνην νὰ θυσιάσουν ὕψιστα, ὡς γνωστόν, οἰκονομικὰ συμφέροντα, ἰδιαίτατα τοῦ ἐκπατρισθέντος Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, διὰ νὰ ἀποδειχθῆ μία ἐπανάληψις ἀπειλουμένων ἐχθρικῶν ἀνωμάλων λύσεων καὶ ἐνδεχομένη ἐμπόλεμος κατάστασις, ἡ ὁποία καὶ ὡς προληπτικὴ ἀκόμα τοιαύτη θὰ ὡμοίαζε—κατὰ τὴν σοφὴν ῥῆσιν τοῦ Βίσμαρκ — μὲ αὐτοκτονίαν ἐξ αἰτίας τοῦ φόβου τοῦ θανάτου. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς οὕτω χαραχθείσης ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐπετεύχθη ἡ μετὰ τῆς Ἰταλίας, πρῶτον, συνθήκη φιλίας (τὸ 1929) μετέβησαν εἰς Ἄγκυραν οἱ τότε Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Χώρας μας διὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ διαγραφὲν σχέδιόν των καὶ ὑπογράψουν τὴν γνωστὴν συνθήκην φιλίας μετὰ τῆς Τουρκίας (τὸ 1930). Καὶ τοῦτο, καίτοι οἱ κίνδυνοι ἐμπολέμου καταστάσεως ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, δὲν ἐνεφάνιζε εὐνοϊκὸν τὸ ἔδαφος δι' αὐτὴν λόγῳ τῆς κατὰ τὸν πρῶτον ἐκεῖνον πόλεμον συνεργασίας της μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ συνεπῶς τῆς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μὴ εὐνοϊκῆς στάσεως τῶν νικητῶν Συμμάχων μας δι' αὐτὴν εἰς τοιαύτην τινὰ περίπτωσιν ῥήξεως.

Σήμερον κατ' ἀντίθεσιν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ὑπάρχει κίνδυνος ἐπαναλήψεως τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς Μέσην Ἀνατολὴν

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΣΥΡΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Ὑπάρχει κίνδυνος ἐπαναλήψεως ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Αἴγυπτον; Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ θέτει στρατιωτικὸς συνεργάτης τῆς μεγάλης ἑβδομαδιαίας ἐπιθεωρήσεως «Καρεφούρ». Ὁ κίνδυνος προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἰσραὴλ νὰ μὴν ἐκκενώσῃ πλήρως τὴν περιοχὴν τῆς Γάζας, μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἐξακολουθοῦν ἐπιθέσεις Αἰγυπτίων φενταγιὸν (ἀνταρτῶν) ἐναντίον ἰσραηλινῶν θέσεων. Ὁ κλεφτοπόλεμος μεταξὺ Αἰγυπτίων καὶ Ἰσραηλιτῶν εἶναι κίνδυνος νὰ προκαλέσῃ ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεως. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Αἴγυπτος ἀρνεῖται τὴν συμμετοχὴν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν σκαφῶν διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ ἐν ὅσῳ μένουν ἰσραηλινὰ στρατεύματα εἰς τὴν χερσόνησον Σινᾶ. Ἡ αἰγυπτιακὴ ἄρνησις ἔχει μεγάλην σημασίαν. Κατὰ τὸν Ἀμερικανὸν στρατηγὸν Γουῆλερ, μὲ τὴν συμμετοχὴν γαλλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ στόλου ἡ διῶρυξ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἐνῷ χωρὶς αὐτὰ τὰ πλοῖα θὰ χρειασθῇ ἕνα ἔτος, μὲ εὐνοήτους ζημίας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Συρία, ἐξ ἀλληλεγγύης πρὸς τὴν Αἴγυπτον, ἀρνεῖται κάθε συζήτησιν διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἀγωγοῦ πετρελαίου τῆς ἑταιρίας «Ἰρὰκ Πετρόλεουμ», ἐφόσον μένουν ἰσραηλινὰ στρατεύματα εἰς Γάζαν. Καθὼς εἶναι γνωστόν, τὸ σαμποτὰζ εἰς τὸν ἀγωγὸν πετρελαίου ἐγένετο ἀπὸ στοιχεῖα φιλοαιγυπτιακὰ τῶν Ἀραβικῶν συνδικάτων. Κατὰ τοὺς Γάλλους κυβερνητικοὺς κύκλους, εἰς τὸ σαμποτὰζ ἔλαβον μέρος καὶ ἄνδρες τοῦ Συριακοῦ στρατοῦ, κατόπιν διαταγῆς τοῦ «ἐρυθροῦ συνταγματάρχου» Σαράτζε, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡλικίας 31 ἐτῶν καὶ εἶναι σήμερον ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους παράγοντας τῆς Συρίας. Ὁ Ἐθνοῦλ Χαμὶτ Σαράτζε εἶναι, ἀρχηγὸς τοῦ 2ου γραφείου καὶ διαθέτει τεραστίαν δύναμιν, λέγεται δὲ ὅτι τρέφει φιλοδοξίας δικτάτορος.

Ὁ στρατηγὸς Νιζαμεδίν, ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου, λέγεται ὅτι δὲν ἤθελε νὰ γίνῃ τὸ σαμποτάζ, ἀλλὰ αἱ διαταγαί του δὲν ἐξετελέσθησαν, ἐπειδὴ οἱ στρατιῶται ἦσαν ἀφοσιωμένοι προσωπικῶς εἰς τὸν Σαράτζε.

Ὅσον ὅμως καὶ ἂν εἶναι ἰσχυρὸς ὁ Σαράτζε, θεωρεῖται ὄργανον τοῦ Ἀχρὰμ Χουρανί, βουλευτοῦ τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον δεσπόζει σήμερον εἰς τὴν Συρίαν.

Τὸ σοσιαλιστικὸν κόμμα εὑρίσκετο ὄπισθεν τοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖον ὡδήγησεν εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ Σισακλῆ. Οἱ Γάλλοι ἀποδίδουν εἰς τὸ σοσιαλιστικὸν κόμμα τὴν πρόθεσιν ἐκθρονίσεως τοῦ βασιλέως Χουσεῖν καὶ ἀπομακρύνσεως ὅλων τῶν ἀγγλοφίλων στοιχείων. Ἐν τῷ μεταξὺ συνεχίζεται ἡ ἀποστολὴ ρωσσικῶν Μὶγκ εἰς τὴν Συρίαν καὶ ρώσσων ἐκπαιδευτῶν.

Οἱ Γάλλοι, διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν πειρατικὴν ἐπιδρομήν των εἰς Αἴγυπτον λέγουν ὅτι ἠμπόδισαν τὴν μεταφορὰν τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Συρίας εἰς σοβιετικὰς βάσεις. Προσθέτουν ὅτι τὸ «κενὸν» ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Ἄγγλων σκοπεῖ νὰ καλύψῃ τὸ ἐξαγγελθὲν «Δόγμα Ἀϊζενχάουερ», διότι ἡ Μέση Ἀνατολὴ εἶναι μία πυριτιδαποθήκη καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μεταδοθῇ ἐξ αὐτῆς μία μεγάλη πυρκαϊά.

Τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν σύμβασιν Ὠνάση

Ὁ κ. Ἀθαν. Γιαννόπουλος τῆς ΕΠΕΚ ἐψήφισε μὲ τὴν ΕΡΕ

Ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Μπουρδάρας ἐχαρακτήρισε τὴν σύμβασιν ὡς χαριστικὴν διὰ τὸν διπλῆς ὑπηκοότητος ἐφοπλιστὴν καὶ ἐπιζημίαν διὰ τὸ Κράτος

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ Τ. Α. Ε. ΗΚΟΛΟΥΘΗΘΗ ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΕΙΔΗ ΕΡΡΙΨΕ ΤΟΥΣ «ΑΕΡΟΛΙΒΕΛΟΥΣ» ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΓΟΥ

«Η ΗΜΕΡΑ», εἰς τὸ φύλλον της τῆς 16ης Δεκεμβρίου π. ἔ. ἠσχολήθη ἐν ἐκτάσει μὲ τὸ θέμα τῆς συμβάσεως ἀεροσυγκοινωνιῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Ὠνάση. Εἰσηγηταὶ ἐκ μέρους τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας τῆς Βουλῆς εἶχον ὁρισθῆ, κατὰ σύμπτωσιν, δύο βουλευταὶ Ἀχαΐας—οἱ κ.κ. Πολυζώης Οἰκονομίδης τῆς ΕΡΕ καὶ Ἀθανάσιος Γιαννόπουλος τῆς ΕΠΕΚ—καὶ εἴχομεν ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ ἐπανηρχόμεθα μετὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν, διὰ νὰ ἴδωμεν «πῶς θὰ τὰ βγάλουν πέρα» οἱ συμπολῖται ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου ζητήματος. Ἐλάβομεν ἤδη τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μας.

Κατ' ἀρχήν, ὑπογραμμίζομεν τὸ ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἡ ὁποία ἔχει συνηθίσει τὸν Λαὸν εἰς διχασμούς, ἐδιχάσθη καὶ εἰς τὸ θέμα τῆς συμβάσεως Ὠνάση. Οὕτω, ἐκ τῶν δύο εἰσηγητῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὁ μὲν κ. Γ. Μπουρδάρας, τέως ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν, ἐπέκρινε μετὰ πολλῆς δριμύτητος τὴν σύμβασιν καὶ ἐζήτησε τὴν ἀκύρωσίν της, ἐνῷ ὁ κ. Ἀθανάσιος Γιαννόπουλος συνετάχθη μετὰ τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως καὶ θερμότατα συνηγόρησεν ὑπὲρ τῆς συμβάσεως Ὠνάση, τελικῶς δὲ καὶ ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὴν δημοσίευσιν εὐρείας καὶ ἀντικειμενικῆς περιλήψεως τῶν πρακτικῶν, διότι, βεβαίως, εἶναι ἀδύνατος ἡ κατὰ λέξιν δημοσίευσις τῶν γενομένων συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι, ἄλλως τε, περιεῖχον καὶ πληθὺν τεχνικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα εἶναι δύσκολον νὰ παρακολουθήσουν πάντες.

Ὁ κ. Οἰκονομίδης ἀνακριβῶς εἶπεν ὅτι ἡ Τ. Α. Ε. ἱδρύθη κατὰ τρόπον ἀνώμαλον

Ἐν ἀρχῇ ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν κυβερνητικὸν βουλευτήν, κ. ΠΟΛΥΖΩΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριοι βουλευταί, ἡ κυρωθεῖσα σύμβασις διὰ τοῦ ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν Νομ. Διατάγματος, διασφαλίζει δύο σοβαρώτατα πλεονεκτήματα.

1ον. Ὅτι τερματίζεται μία θλιβερὰ κατάστασις εἰς τὰς ἀεροπορικὰς συγκοινωνίας τῆς Χώρας, ἡ ὁποία ἐστοίχισε πάρα πολὺ ἀκριβὰ εἰς τὸ Κράτος, μὲ τὴν διαρκῆ ἀφαίμαξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, χωρὶς παρὰ ταῦτα νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ σταθῇ εἰς τὰ πόδια της ἡ Τ.Α.Ε. ἀποτυχοῦσα παταγωδῶς κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν καὶ

2ον. Ὅτι Ἕλλην παγκοσμίου οἰκονομικῆς δραστηριότητος ἐκδηλώνει ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

Ἡ Τ.Α.Ε., ἀντικαθισταμένη ἤδη ὑπὸ τῆς συνιστωμένης ἑταιρείας ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν τοῦ κ. Ὠνάση ἐγεννήθη κατὰ τρόπον ἀνώμαλον, διότι οὔτε διὰ διαγωνισμοῦ ἐπεδλήθη, οὔτε ἡ οἰκονομική σχετικῶς. Συγκεκριμένως ἀναφέρεται ὅτι εἰς τὴν σύμβασιν τοῦ συναφθέντος δανείου, ὅπερ ἐτέλει ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους, προεβλέπετο ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους πᾶν ποσὸν ὀφειλόμενον ἀπὸ τὸ Δημόσιον πρὸς τὴν ΤΑΕ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν παρεδίασεν ἡ Κυβέρνησις (Σημ. Συντ. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συναγερμοῦ, εἰς ἐκδίκησιν διὰ τὴν παρὰ τῆς ΤΑΕ ρίψιν τῶν χαρακτηρισθέντων ὡς «ἀερολιβέλλων», ἤτοι τῶν γελοιογραφιῶν τοῦ Παπάγου, κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον 1951), ἡ ὁποία Κυβέρνησις, ἐπὶ πλέον, ὡς ἀναφέρει ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἀντέταξεν ἄρνησιν διὰ τὴν αἰτηθεῖσαν αὔξησιν κεφαλαίων τῆς ΤΑΕ καὶ ἐπίσης ἠρνήθη νὰ γίνῃ ἐκποίησις τοῦ πλεονάζοντος ὑλικοῦ. Ἀναφέρεται ρητῶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅτι ἡ ὀφειλὴ τοῦ Κράτους πρὸς τὴν ΤΑΕ ἀνήρχετο εἰς 8 δισ. δραχμῶν, βεβαιωθεῖσα καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1152)52 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, τὸ Συμβούλιον τῶν Πρωτοδικῶν ΑΠΕΡΡΙΨΕ τὴν αἴτησιν τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης περὶ πτωχεύσεως τῆς ΤΑΕ.

Ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις ἀποτελεῖ ἀληθῆ καταπέλτην διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Συναγερμοῦ, ἡ ὁποία ἐν συνεχείᾳ ἔκαμε Νόμον περὶ ἀναγκαστικῆς θέσεως τῆς ΤΑΕ εἰς ἐκκαθάρισιν, διότι ἤθελεν ὁπωσδήποτε νὰ τὴν ἐξοντώσῃ.

Ἐνῷ, ὅμως, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὁ κ. εἰσηγητὴς ὡμίλησε περὶ «πτωχεύσεως», ὡς καὶ περὶ «ἀτασθαλιῶν», διὰ νὰ στηρίξῃ τὴν ἄποψιν ὅτι δὲν ἔπρεπε οὔτε κἂν νὰ συζητηθοῦν αἱ προσφοραὶ τοῦ κ. Ζώτου τῆς ΤΑΕ διὰ τὰς ἀεροσυγκοινωνίας, αἱ ὁποῖαι, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, ἦσαν αἱ καλύτεραι ὅλων.

Μὲ μίαν ψῆφον μόνον ἐπροτιμήθη ἡ προσφορὰ Ὠνάση

Περαιτέρω ὁ κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, εἶπε:

Τὴν 1ην Ἰουλίου 1955 ὁ νῦν Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τότε ὑπουργὸς τῶν Συγκοινωνιῶν προεκήρυξε διεθνῆ διαγωνισμὸν διὰ τῆς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐναερίων συγκοινωνιῶν τῆς Χώρας. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔλαβον μέρος ἑλληνικοὶ καὶ ξένοι οἶκοι. Τὴν 9ην Σεπτεμβρίου συνεστήθη Θμελὴς ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χόνδρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ἡ μελέτη τῶν προτάσεων καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν εἰσήγησις. Ἡ ἐπιτροπὴ συνέστησεν ὑποεπιτροπὴν ἥτις προέτεινε τὸν ἀποκλεισμὸν 4 οἴκων, τῶν ὁποίων αἱ προτάσεις δὲν ἦσαν σύμφωνοι πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως καὶ συνίστα τὴν ἄμεσον ἔναρξιν διαπραγματεύσεων μὲ τὸν Ὠνάσην, τοῦ ὁποίου τὴν πρότασιν ἔθετεν εἰς τὴν γραμμήν, ἐὰν δὲ δὲν ἐπήρχετο συμφωνία μὲ τὸν Ὠνάσην τότε θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπακολουθήσῃ διαπραγμάτευσις μὲ τὰς ἄλλας ἑταιρίας. Ἡ ὁλομέλεια τῆς Ἐπιτροπῆς περιώρισε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποκλεισθεισῶν ἑταιριῶν εἰς τρεῖς καὶ δὲν συνεφώνησε νὰ ἔλθῃ ἀμέσως εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Ὠνάσην, ἀλλ' ἔκρινεν ὅτι ἔπρεπε νὰ καλέσῃ καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ τῶν ἄλλων ἑταιριῶν ἵνα παράσχουν ὡρισμένας διευκρινίσεις ἐπὶ τῶν προτάσεών των. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἑταιριῶν ὑπέβαλον συμπληρωματικὰς προτάσεις καὶ διευκρινίσεις, ἀπεφάσισε τὸν ἀποκλεισμὸν ἑτέρων δύο οἴκων καὶ τελικῶς ὁ διαγωνισμὸς περιωρίσθη μεταξὺ πέντε οἴκων, ἤτοι τῶν Ὠνάση, Νιάρχου, Γουλανδρῆ, Βιτάλη καὶ Παυλίδη.

Κατὰ τὴ βαθμολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς πρώτη ἦλθεν ἡ πρότασις Ὠνάση συγκεντρώσασα 8 ψήφους ἔναντι τῶν 9 μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ ἕν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἠρνήθη ψῆφον δι' ὅλας τὰς προτάσεις. Ἡ πρότασις Νιάρχου συνεκέντρωσε 7 ψήφους, ἡ πρότασις Γουλανδρῆ 4 καὶ ἡ πρότασις Βιτάλη 2. Ἡ πρότασις Παυλίδου οὐδεμίαν. Ἡ πρότασις Ὠνάση ἐμφανίζει ἀρτίαν οἰκονομικὴν μελέτην, δὲν συνεργάζεται μὲ ὁμοειδεῖς ξένας ἐπιχειρήσεις ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς ἢ οἰκονομικῆς καλύψεως καὶ διαθέτει τὰ πλέον σύγχρονα σκάφη συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Ἐπιτελείου Ἀεροπορίας.

Ἡ πρότασις Νιάρχου εἶναι ἀξιολόγου σημασίας καὶ προεκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία τὴν ἐμελέτησεν ἐπισταμένως, ἀλλ' ὑστερεῖ εἰς ὡρισμένα σημεῖα καὶ διὰ τοῦτο ἦλθε δευτέρα εἰς τὴν βαθμολογίαν.

Δελεαστικὴ ἡ πρότασις διὰ τὰ ποσοστὰ κερδῶν ἐκ μέρους τοῦ Νιάρχου

Ὁ κ. Οἰκονομίδης περαιτέρω εἶπεν ὅτι αἱ μεταγενεστέρως ὑποβληθεῖσαι καλύτεραι προσφοραὶ τοῦ Νιάρχου δὲν συνεζητήθησαν, διότι ἦσαν ἐκπρόθεσμοι καὶ διότι γενικῶς αἱ ἀντιπροσφοραὶ ὑποβάλλονται πρὸς τὸν σκοπὸν ματαιώσεως μιᾶς δημοπρασίας.

Ὁ κ. Οἰκονομίδης εἶπε, καταλήγων, ὅτι ἡ προσφορὰ Ὠνάση εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην του καλυτέρα, διότι προβλέπει ποσοστὸν ὑπὲρ τοῦ Κράτους 2,5 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων. Τὴν προσφορὰν Νιάρχου ὅπως τὰ 60 ο)ο τῶν καθαρῶν κερδῶν του περιέρχωνται εἰς τὸ Κράτος διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς ἐχαρακτήρισεν ὡς «δελεαστικήν», ἀλλὰ ἀσύμφορον, διότι εἶναι ἄγνωστον ἂν θὰ ὑπάρξουν κέρδη καὶ πότε. Ἐν κατακλεῖδι εἶπεν:

«Προσεπάθησα κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ σᾶς δώσω μίαν εἰκόνα τί ἰσχυσε μέχρι σήμερον καὶ τί ὑπόσχεται, ἡ Ἑταιρία Ὠνάση διὰ τὸ μέλλον. Δὲν ἰσχυρίζομαι οὔτε πιστεύω ὅτι ἡ Ἑταιρία Ὠνάση θὰ ἀσκήσῃ ἔργον φιλανθρωπίας εἰς τὴν Χώραν μας. Ἀντιθέτως πιστεύω ὅτι καλῶς ἐκμεταλλευομένη τὰς ἀεροπορικάς μας γραμμὰς θὰ κερδίσῃ καὶ θὰ ἀποδώσῃ. Εἰς μὲν τὰς γραμμὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ θὰ βελτιώσῃ οὐσιωδῶς τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν, εἰς δὲ τὰς γραμμὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ ἀξιολογήσῃ τὰ ἑλληνικὰ χρώματα ἐφαμίλλως πρὸς τὴν λαμπρὰν ἀεροπορικήν μας Ναυτιλίαν».

Μετὰ τὸν κ. Οἰκονομίδην, ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Μπουρδάρας, δουλευτὴς τῆς ΦΔΕ, ὅστις ἐκηρύχθη ἐναντίον τῆς συμβάσεως Ὠνάση. Καὶ ἐκ τῆς ἀγορεύσεως αὐτῆς μεταφέρομεν τὰ κυριώτερα σημεῖα.

Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ. Μολονότι δὲν θέλω νὰ κουράσω τὴν Βουλὴν εἶμαι ἐν τούτοις ὑπο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ὁ Ὠνάσης εἰς ἕνα «τσὴκ τοῦ τσὴκ» μὲ τὴν Γκρέτα Γκάρμπο. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη, χωρὶς οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν, εἰς τὸ Σπόρτιγκ Κλὰμπ τοῦ Μόντε Κάρλο

Ἀπὸ τὴν δράσιν τῆς ΤΑΕ: Μεταφορὰ ὀρφανῶν παιδιῶν τοῦ ἀνταρτοπολέμου εἰς Ἐλβετίαν

Οὐδέποτε ἐκηρύχθη ἡ ΤΑΕ εἰς πτώχευσιν

Ὁ κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, ἐν συνεχείᾳ ἠσχολήθη μὲ τὴν δράσιν τῆς Τ.Α.Ε., διὰ τὴν ὁποίαν ἰσχυρίσθη ὅτι «ἐκηρύχθη εἰς πτώχευσιν». Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ὁ κ. Οἰκονομίδης παρουσίασεν ἀνακριβῆ πράγματα ὡς ἀκριβῆ, διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι αἴτησις τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ὅπως ἡ ΤΑΕ κηρυχθῇ εἰς πτώχευσιν ΑΠΕΡΡΙΦΘΗ δι' ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.

Ἡ αἴτησις τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ἐζήτει ὅπως κηρυχθῇ ἡ Τ.Α.Ε. εἰς πτώχευσιν λόγῳ καθυστερήσεως πληρωμῆς τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἑνὸς δανείου καὶ συγκεκριμένως ἐζήτειτο ὅπως ὁρισθῇ ἡ 1η Ἰανουαρίου 1953 ὡς ἡμερομηνία παύσεως πληρωμῶν. Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, διὰ τῆς ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1953 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2549 ἀποφάσεώς του ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ἔγινε καμμία παῦσις πληρωμῶν, καθόσον ἡ ΤΑΕ ἐξεπλήρωνε συνεχῶς τὰς ὑποχρεώσεις της καὶ διὰ ποσὰ πολλῶν ἑκατομμυρίων, ἡ δὲ καθυστέρησις πληρωμῆς δόσεων εἰς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν δὲν ἐβάρυνε τὴν ΤΑΕ, ἀλλὰ τὴν Κυβέρνησιν.

Ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν, «ἀρκούντως ἐβεβαιώθη» ὅτι ἡ ΤΑΕ δὲν ἔφερε καμμίαν εὐθύνην τῆς συγκρότησις ἐδικαιολόγει τὴν εἰς αὐτὴν ἀνάθεσιν τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν. Ἦτο μία ἀφανὴς Ἑταιρεία μὲ κεφάλαιον προπολεμικῶς 5.000 δολλαρίων τῆς ὁποίας μετεῖχον ἀπόστρατοι ἀξιωματικοὶ τῆς ἀεροπορίας καὶ εἶχον ὡς ἀποστολὴν τὴν ἐκπαίδευσιν ἐρασιτεχνῶν ἀεροπόρων.

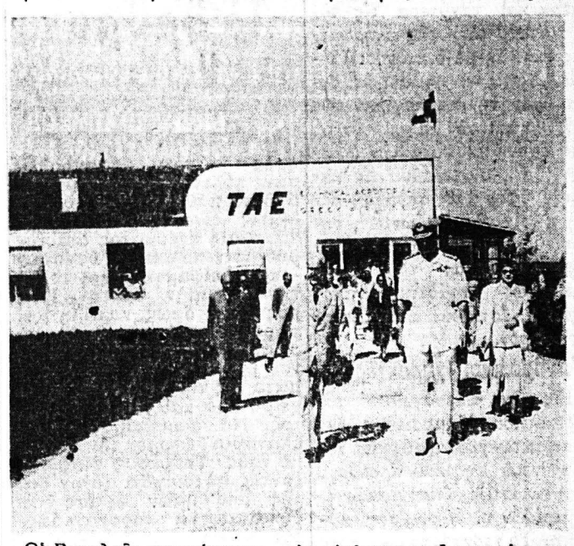

Οἱ Βασιλεῖς προπέμπουν τὸν ἀείμνηστον στρατάρχην Σμάτς, ἀναχωροῦντ